

СТАНОВИЩЕ

От доц. ДПН Минчо Христов Куминев, Технически университет – София

относно

**ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА
ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР“, с тема: ОСОБЕНОСТИ
И РАЗВИТИЕ В ПРОЦЕСА НА РЕГИОНАЛНА ИНТЕГРАЦИЯ В ЛАТИНСКА
АМЕРИКА И КАРИБСКИЯ БАСЕЙН (От 50-те до 90-те години на XX век) на
АЛЕКСАНДЪР ИВАНОВ КАТРАНДЖИЕВ**

Докторантът е завършил история - магистърска степен в ЮЗУ „Н. Рилски“. От учебната 2014-2015 е хоноруван асистент по Нова история и Испански език в ПИФ, ЮЗУ «Неофит Рилски». От 2015-2016 е хоноруван асистент по Испански език в ЮЗУ «Неофит Рилски» Александър Катранджиев е зачислен в самостоятелна форма на докторантура със заповед №1564 от 05.07.2013 г. – област хуманитарни науки, професионално направление – *история и археология*. Изпитите от докторантските минимуми са взети в срок .

Като цяло Авторефератът съответства на дисертационния труд и представя в синтезиран вид научното изследване, резултатите от него и научните приноси.

Темата е актуална и избрана удачно. Структурата на дисертационния труд включва: увод, изложение, състоящо се от три глави, заключение, библиография и приложения. Състои се от 317 страници, от които 250 основен текст. Приложенията към дисертацията са 50 страници, включващи 5 таблици, 3 карти, 7 договора и споразумения, 4 изследвания и 3 уеб страници. Библиографията обхваща 166 източника на архивни документи, специализирани научни издания, монографии и неспециализирани източници.

В уводната част на дисертацията е аргументирана актуалността на темата на и необходимостта от научното ѝ разработване - да се изведат основни тенденции на развитие и взаимодействие между коренно различни по развитие икономики на глобалния пазар. Коректно са формулирани целта, задачите, обекта, предмета и хипотезата на дисертационното изследване.

Дисертационният труд е разработен на базата на достатъчно широк обем от източници, необходими, за да се направят нужните изводи и заключения.

Глава първа е озаглавена „Развитие на регионалния процес от началото на 50-те години до 70-те години на XX век“. Разгледана е ролята на международните организации, създадени след Втората световна война, анализирани са регионалните процеси в Централна Америка и Карибския басейн и причините за проблемите им. Според докторанта има определени външни фактори, които влияят върху регионалните обединения в Латинска Америка.

Отделено е внимание на Карибската асоциация за свободна търговия, която се развива по-успешно от своите предшественички. Анализира се ролята на регионалните организации в Южна Америка. Проследени са Латиноамериканската федерация за свободна търговия, която се явява наследник на ОАД. Анализира се и ролята на Андската група.

Докторантът е отразил връзката между политиката на МВФ и процесите на интеграция. Установяването на военните диктатури от началото на 70-те години в Чили, Аржентина, Уругвай и Парагвай са също част от научния анализ и причина за неуспешното регионално сътрудничество. МЕРКОСУР е квалифицирана като успешна организация, защото до голяма степен изпълнява заложените цели. Разглеждат се отношенията между Латинска Америка и ЕИО.

Отделна глава е посветена на теоретичните подходи към регионалната интеграция в Латинска Америка, като се класифицират някои типове регионализъм – т. нар. „затворени“ организации са на практика първи по изграждане в хронологичен ред, като най-видната от тях е Андската група. МЕРКОСУР и НАФТА са част от анализираните регионални организации. Каква е взаимовръзката между регионализмът и глобализиращият се свят са част от научните дирения на докторанта.

В заключението са проследени успехите и провалите на интеграционните процеси, аналично се представят причините за „провалените“ организации. Аргументиран е представения финален извод, а именно, че: „Регионалният процес се характеризира с незадоволителни резултати и не води до желаната икономическа интеграция и напредък.“.

Дисертацията е изградена върху богат изворов материал. Колегата показва добро познание и аргументираност в анализа на изложените факти. Един от приносите на дисертацията е предлагане на теоретичен модел, който да бъде изведен от конкретната емпирика и прилаган в други подобни изследвания. Ще препоръчам на колегата да задълбочи своя анализ в тази посока.

В заключение подкрепям присъждането и бих препоръчал на Уважаемото научно жури да присъди на колегата Александър Катранджиев образователната и научна степен „доктор“.

Член на научното жури: Доц. ДПН Минчо Христов

Дата: 16. 04. 2017
Гр. Благоевград